

De keuze van de SGP

Oude jaargangen van ESB wekken de suggestie dat ethiek en economie elkaar nauwelijks verdragen. In veel artikelen komt begrijpelijkerwijs een bijna uitsluitend economische invalshoek aan de orde. Dat die benadering veel te beperkt is, willen wij laten zien aan de hand van de door ons gekozen artikelen. Met dit drietal vragen wij aandacht voor drie belangrijke thema's uit onze verkiezingscampagne: ethiek, gezin en zondag.

In het eerste artikel roepen de auteurs vragen op over de relatie tussen de christelijke traditie en neo-klasseke economie. De SGP voelt zich bij deze kritische benadering thuis. Arbeid is belangrijk, maar moet wel omgeven zijn door ethische waarden. Zonder ethiek – bijvoorbeeld zondag, eerlijkheid en betrouwbaarheid – kan een economie niet gezond blijven. In plaats van vrijheid voor de mens die zich gebonden weet door zijn geweten is er dan immers sprake van de slavernij van de economie waarin alleen ruimte is voor werk. Feilbare mensen kunnen niet zonder morele en sociale kaders. De nadruk van de auteurs op opvoeding in gezinsverband plaatst de politieke plannen voor gratis kinderopvang in een verdacht licht. De SGP bepleit juist vanwege het belang van opvoeding dat het geld dat nu naar de kinderopvang gaat aan alle ouders wordt gegeven in de vorm van een kindgebonden budget. Deze benadering is veel eerlijker en laat ouders ook echt vrij in hun keuze.

Het volgende artikel plaatst het nieuwe belastingstelsel nog eens in het verdachtenbankje. Als we dit artikel confronteren met de plannen om de overdraagbaarheid van de heffingskorting af te schaffen, wordt duidelijk dat het gezin als basis voor de berekening van draagkracht aan de kant wordt gezet. Deze verandering betekent alleen maar schade – en we zullen er zeker voor zorgen dat dit niet geruisloos zou kunnen gebeuren. De SGP bepleit een belastingstelsel waarin het gezinsinkomen

bepalend is. Het is immers vanuit ongeveer elk perspectief vreemd om bij de belastingheffing uit te gaan van individuen. Naast gezinnen zouden ook mantelzorgers en vrijwilligers er fors op achteruitgaan. Het afschaffen van de overdraagbare heffingskorting zet dus zowel gezin als informele economie aan de kant. Niet doen dus.

Hoewel het derde artikel niet volledig aansluit bij onze opvattingen over de Winkeltijdenwet, hebben wij dit artikel toch uitgekozen. De conclusie delen wij niet, maar het artikel biedt toch diverse aanknopingspunten voor een kritische benadering van deze wet. Het belang van de zondag als collectief rustpunt in de week, moet weer opnieuw op de politieke agenda komen. De druk op de zondag wordt namelijk door grootwinkelbedrijven stevig opgevoerd. Voor een groot deel van de in dit artikel genoemde sociale factoren geldt dat ze onder invloed van de spreiding van arbeidstijden onder druk komen te staan. De waarde van een collectieve rustdag voor het welzijn van de samenleving kan volgens de SGP alleen maar onderschat worden. Opnieuw een ontwikkeling die omgebogen moet worden.

Aan de hand van deze drie artikelen en in lijn met ons verkiezingsprogramma zijn er naar onze overtuiging genoeg aanknopingspunten om in ons economisch gezegende land de druk van economisering tegen te gaan. Het adagium: "It's the economy, stup!" mag daarom omgevormd worden tot: "It's the morality, stupid!"

BAS VAN DER VLIES